

Dosarul nr. 2rac-191/2022
2-15103450-01-2rac-22082022

prima instanță: Judecătoria Orhei, sediul Central (jud: V. Severin)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Budăi, D. Băbălău, I. Dutca)

Î N C H E I E R E

30 noiembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Victor Burduh
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Videlen” și de Societatea cu Răspundere Limitată „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Videlen” împotriva Societății cu Răspundere Limitate „Expres Auto” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 26 februarie 2015, SRL „Videlen” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Express Auto” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 21 august 2012, SRL „Express Auto” și SRL „Videlen” au încheiat un contract de executare a lucrărilor de construcție cu nr. 19, conform căruia reclamanta urma să execute lucrări de construcție a unei stații tehnice de deservire a automobilelor cu magazin la adresa: or. Orhei, str. 31 August, în valoare de 119 841 de lei.

A susținut că, în scopul executării contractului nominalizat, au fost executate lucrările reflectate în Actele nr. 1 – 7 pentru perioada lunii septembrie 2012 – aprilie 2013 în valoare de 119 841 de lei.

Reclamanta a menționat că a transmis SRL „Express Auto” materiale de construcție, care au fost folosite la efectuarea lucrărilor date, aceste operațiuni financiare fiind oformate în perioada lunii februarie – iulie 2013, conform facturilor fiscale, în sumă de 54 064 de lei.

Astfel, reclamanta a afirmat că a executat lucrări de construcție și a transmis materiale de construcție SRL „Express Auto” în sumă de 178 905 lei.

Totodată, a relatat că SRL „Express Auto” a achitat parțial datoria față de SRL „Videlen” în sumă de 110 468 de lei.

Reclamanta a învederat că la 05 iulie 2013, datoria pârâtului a constituit 60030 de lei, însă după transmiterea mărfurilor în valoare de 3 407 lei, datoria restantă constituia 63 437 de lei.

A menționat că la data de 05 iulie 2013, Alexandru Guțu a întocmit o recipisă, în care s-a obligat personal de a restitui datoria prin intermediul unui transfer bancar până la data de 10 septembrie 2013, însă în termenul stabilit, datoria nu a fost restituită.

În acest sens, a expediat o notificare, în adresa pârâtei, drept urmare fiind achitată suma de 10 000 de lei cu titlu de datorie.

SRL „Videlen” a solicitat încasarea de la SRL „Express Auto” în beneficiul său a sumei de 53 437 de lei cu titlu de datorie, a sumei de 9 858,65 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și a sumei de 2 050 de lei cu titlu de cheltuieli de achitare a taxei de stat.

Ulterior, la data de 26 ianuarie 2016, reclamanta a depus cerere de concretizare a pretențiilor, menționând că datoria a fost stinsă parțial, solicitând astfel încasarea sumei de 53 437 de lei cu titlu de datorie și sumei de 20 532,65 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 05 septembrie 2016, reclamanta a depus cerere de concretizare a pretențiilor față de SRL „Express Auto”, solicitând atragerea în calitate de pârât a SRL „Tehnica”, declararea nulității absolute a Acordului de ajutor financiar nr. 1 din 12 august 2013, stabilirea calității de fidejutor a lui Alexandru Guțu, în partea executării obligațiilor SRL „Express Auto” față de SRL „Videlen” privitor la achitarea datoriei în sumă de 53 437 de lei, încasarea în mod solidar de la pârâți a datoriei în sumă de 53 437 de lei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de achitare a taxei de stat, ulterior, solicitat suplimentar și compensarea cheltuielilor suportate în legătură cu efectuarea expertizei judiciare în sumă de 6 300 de lei.

La 25 mai 2021, SRL „Express Auto” a depus acțiune reconvențională împotriva SRL „Videlen” cu privire la încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 21 mai 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central a fost acceptată spre examinare acțiunea reconvențională înaintată de SRL „Express Auto” împotriva SRL „Videlen” cu privire la încasarea prejudiciului și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis excepția de tardivitate înaintată de SRL „Videlen” pe acțiunea reconvențională depusă de SRL „Express Auto”, fiind respinsă cererea privind repunerea în termen a acțiunii reconvenționale și respinsă acțiunea reconvențională ca fiind depusă tardiv.

Prin hotărârea din 10 august 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Videlen” împotriva SRL „Express Auto” cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată, fiind încasată din contul SRL „Videlen” în beneficiul SRL „Express Auto” suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la data de 17 august 2021, SRL „Videlen” a declarat apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea integral.

Prin decizia din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul declarat de SRL „Videlen”. S-a casat parțial hotărârea din 10 august 2021 a Judecătorei Orhei, sediul Central, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Videlen” împotriva SRL „Expres Auto” cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată, în partea încasării cheltuielilor de judecată și s-a emis în această parte o nouă hotărâre, prin care: S-a respins cererea SRL „Expres Auto” cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, suportate pentru efectuarea expertizei în sumă de 14 900 lei, ca fiind neîntemeiată. În rest, hotărârea s-a menținut.

Pentru a decide astfel, prin prisma art. 8 alin. (1), 9 alin. (1), 512 alin. (1), 513 alin. (1), 514, 572 alin. (1)-(2) Cod civil, Colegiul a constatat că, între părțile litigiului, s-a stabilit un raport juridic în baza contractului sinalagmatic, în care fiecare dintre părți s-a obligat reciproc, astfel încât obligația fiecăreia din ele să fie corelativă obligației celeilalte, raportului juridic obligațional materializându-se prin contractul de execuție a lucrărilor de construcție nr. 19 din 21 august 2012, părțile contractante asumându-și responsabilitatea clauzelor contractuale semnate, care au efect juridic pentru ambele părți.

Deși reclamanta în susținerea poziției sale, a prezentat un deviz de cheltuieli întocmit și semnat de ambele părți în litigiu, valoarea lucrărilor constituind 691 945 de lei, fiind eliberate facturi fiscale pentru lucrări în sumă totală de 235 933 de lei, Colegiul a notat că conform contractului de execuție a lucrărilor de construcție nr. 19 din 21 august 2012 s-a făcut referire la efectuarea lucrărilor în sumă de 119 841 de lei, sumă care corespunde Actelor de recepție a lucrărilor îndeplinite și prin urmare, s-a expus asupra temeiniciei hotărârii contestate în limita sumei respective.

În acest sens, Colegiul a reținut că conform ordinelor de plată anexate la actele cauzei, SRL „Express Auto” a efectuat în contul apelantei/ reclamante plăți în sumă totală de 112 368 de lei pentru lucrările efectuate de către ultima în baza Contractului de execuție a lucrărilor de construcție nr. 19 din 21 august 2012.

Totodată, instanța de apel a atestat că la data de 24 mai 2013, SRL „Express Auto” a vândut SRL „Videlen”, mărfuri în sumă de 8 100 de lei, fapt ce se confirmă prin factura fiscală din aceeași dată.

Prin urmare, Colegiul a ajuns la concluzia că SRL „Videlen” nu a probat prin probe pertinente și concludente pretențiile sale formulate față de SRL „Express Auto”, or, din actele cauzei, se denotă cu certitudine că SRL „Videlen” a efectuat lucrări în baza Contractului de execuție a lucrărilor de construcție cu nr. 19 din 21 august 2012 în sumă de 119 841 de lei, SRL „Express Auto” efectuând achitări în baza aceluiași contract în sumă de 120 468 de lei, iar careva probe care ar demonstra contrariul, sau existența unor alte contracte semnate între părți, la actele cauzei nu se rețin.

În această ordine de idei, Colegiul a considerat că devizul de cheltuieli și facturile fiscale prezentate, care reflectă niște costuri mai mari decât suma de 120 468 de lei urmează a fi apreciate critic, or, conform Contractului de execuție a lucrărilor de construcție cu nr. 19 din 21 august 2012, costul lucrărilor de construcție a stației de deservire auto cu magazin din str. 31 August 49, or. Orhei, constituie suma de 119 841 de lei.

Cât privește cerințele SRL „Videlen” formulate față de Alexandru Guțu, instanța de apel a reținut că, ultimul este administrator al SRL „Express Auto”, și nu are careva obligații pecuniare față de SRL „Videlen”, nefiind parte a Contractului de execuție a lucrărilor de construcție cu nr. 19 din 21 august 2012, în baza căruia s-a solicitat încasarea datoriei, și prin urmare, solicitarea reclamantei de a încasa datoria pretinsă în mod solidar, de la SRL „Express Auto” și Alexandru Guțu este una neîntemeiată.

Cât privește recipisa din 05 iulie 2013, semnată de Alexandru Guțu, prin care ultimul s-a obligat să achite suma de 65 030 de lei către SRL „Videlen” până la 10 septembrie 2013, Colegiul a notat că, aceasta nu poate fi reținută ca probă în vederea admiterii revendicărilor SRL „Videlen”, or, recipisa dată nu conține careva mențiuni privind achitarea datoriei din numele SRL „Express Auto” sau în contul datoriei existente a acesteia față de SRL „Videlen”, lipsind careva date cu privire la Contractul de execuție a lucrărilor de construcție cu nr. 19 din 21 august 2012, în temeiul căruia se pretinde încasarea datoriei.

În ordinea de idei descrisă supra, Colegiul a reiterat că careva probe privind existența unei datorii a SRL „Express Auto” față de SRL „Videlen” la actele cauzei nu au fost stabilite și prin urmare, acțiunea urmând a fi respinsă ca neîntemeiată.

Cât privește capătul de cerere privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul, prin prisma art. 94 alin. (1), 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, și reținând că pretenția de bază privind încasarea datoriei, a fost respinsă, Colegiul a considerat că, reclamanta apelantă nu este în drept să pretindă compensarea cheltuielilor de judecată.

Totodată, Colegiul a atestat că prin încheierea din 07 iulie 2021 a Judecătoriei Orhei, sediul Central s-a admis excepția de tardivitate înaintată de SRL „Videlen”, în privința acțiunii reconvenționale înaintate de SRL „Express Auto” împotriva SRL „Videlen” cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 357 175 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată, fiind respinsă cererea privind repunerea în termenul de examinare a acțiunii reconvenționale, acțiunea reconvențională fiind respinsă, ca fiind depusă tardiv, cu omiterea nejustificată a termenului de prescripție.

Or, Colegiul a reținut că în cadrul examinării cauzei SRL „Expres-Auto” a solicitat compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei, și ținând cont de complexitatea cauzei, de faptele stabilite, de volumul de lucru, timpul și munca depusă de avocat, aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența, a considerat că cheltuielile de asistență juridică în sumă de 10 000 de lei urmează a fi recuperate din contul SRL „Videlen”.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată suportate pentru efectuarea expertizei judiciare, în sumă de 14 900 de lei, Colegiul a notat că, în corespundere cu art. 82, 90 lit. g) Cod de procedură civilă, în coroborare cu actele cauzei, SRL „Expres Auto” nu este în drept de a pretinde compensarea cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu efectuarea expertizei, deoarece raportul de expertiză a fost efectuat întru susținerea cerințelor formulate în acțiunea reconvențională.

La 11 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Videlen” a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanțele de judecată la examinarea cauzei au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

La 06 septembrie 2022, SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, a declarat recurs, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel la examinarea cauzei a încălcat esențial și a aplicat eronat normele de drept material, ceea ce a dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate.

Totodată, s-au invocat aceleași argumente și circumstanțe factologice care au fost invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, cărora le-a fost dată apreciere, redând conținutul prevederilor normelor legale, dar fără a demonstra prin careva probe, încălcarea sau aplicarea eronată de către instanțele de judecată a normelor legale aplicabile speței.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 23 august 2022 și la 31 octombrie 2022, instanța de recurs a comunicat intimaților recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 06 septembrie 2022, SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Videlen”.

La 22 noiembrie 2022, SRL „Videlen” a depus referință, prin care a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm.

Examinând temeiurile recursurilor declarate de SRL „Videlen” și de SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile ca inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în

măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de SRL „Videlen” și de SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursurile declarate se referă la dezacordul recurenților cu soluția pronunțată de instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursurile declarate de SRL „Videlen” și de SRL „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, ca fiind inadmisibile.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Vicdelen” și de Societatea cu Răspundere Limitată „Expres Auto”, reprezentată de avocatul Anatolie Bacalâm, împotriva deciziei din 30 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Victor Burduh

Galina Stratulat